

We hebben zojuist uit het boek Ester gelezen, Hoofdstuk 4 en misschien hebt u de idee gekregen op een verkeerde plaats te zijn beland.

Uit de samenvatting van wat vooraf ging aan de lezing hebt u vast gedacht: Dit is een sprookje en dat klopt ook.

Maar elk genre kan in de Bijbel gebruikt worden .

Als de schrijver een sprookje het beste geschikt vindt voor wat hij wil vertellen, dan kiest hij dat .

Hierin wordt immers goed en kwaad heel zwart-wit neergezet en geniet de goede verstaander van de ‘ moraal van het verhaal’ .

Bij het verhaal van de koning van het machtige Perzische Rijk en de jonge koningin ligt het zelfs voor de hand.

Als sprookjes iets vertellen wat in het leven belangrijk kan zijn, is dat ook het geval met het boek Ester.

Helaas konden we hier u maar één hoofdstuk voorlezen, maar hopelijk kent u het verhaal.

Als de koning een nieuwe koningin wil, worden mooie meisjes gezocht in alle landen waarover de koning heerst.

Ook Ester, de nicht van Mordechai, de belangrijkste raadsheer van de koning, hoort tot de uitverkorenen.

Na een soort Miss Perzië verkiezing wordt zij de nieuwe koningin.

Mordechai houdt elke dag contact met haar via hovelingen. En zij is gehoorzaam aan haar oom, een tegendraadse vrouw is ze allerm minst.

Maar dan gebeurt er iets waardoor alles anders wordt .Waar het echt om gaat, begint nu en Ester wordt gedwongen volwassen te worden.

Haman, een van de rijksgroten, wordt door de koning verheven tot een nog hogere rang en nu moeten alle andere dienaren voor hem knielen op bevel van de koning.

Maar Mordechai knielt niet en buigt niet. Zo komt uit dat hij een jood is en dus niet mag knielen voor een mens.

Dat wordt aan Haman verteld en die ontsteekt in woede.

Hij wil dan niet alleen Mordechai, maar ook het hele joodse volk vernietigen.

Hij krijgt gedaan dat de koning een bevel uitvaardigt dat alle joden in het rijk vervolgd, gedood en uitgeroeid moeten worden.

Als Mordechai dat verneemt hult hij zich in zak en as en gaat luid schreiend en jammerend rond.

Dat komt Ester ter ore. Ze stuurt een dienaar naar Mordechai. Van hem krijgt de opdracht naar de koning te gaan om clementie te vragen.

Voor het eerst stribt ze tegen, is ze **niet** volgzzaam.

U weet toch dat het je dood betekent, zegt ze tegen Mordechai, als je zomaar naar de koning gaat.

Niemand mag zonder uitnodiging naar de koning.

Als Mordechai zegt dat het hele volk dan vernietigd zal worden, en zichzelf ook niet

zal ontkomen, neemt ze de verantwoordelijkheid op zich.

Moedig neemt ze een besluit.” Moet ik te gronde gaan dan ga ik maar te gronde.” Ze zal opkomen voor zichzelf in solidariteit met haar volk.

Daar moet je je verstand voor gebruiken, je moet er soms voor schipperen.

Ze denkt goed na en ze gaat vasten, zij en het hele Joodse volk .

Dat geeft ook tijd en rust voor een goede strategie.

Hoe kan ze het beste de koning “bewerken”?

Ze kleedt zich zoals de koning haar graag ziet en ze paait Haman door ook hem uit te nodigen om samen met de koning bij haar te komen eten.

Heel voorzichtig zet ze een **val**strik voor hem.

Uiteindelijk vraagt de koning wat haar verzoek is en dan zegt ze : laat mij in leven en ook mijn volk.

Na veel verwikkelingen loopt het met Ester en haar volk goed af.

Misschien bent u nieuwsgierig geworden naar het hele verhaal .Dan kunt u dat in de komende tijd zelf lezen, een mooi sprookje met een happy end.

Het zal tot troost geweest zijn voor vervolgte mensen. En ook ons kan het troosten dat het kwade niet overwint.

Net als Ester moeten we nadenken, geduld hebben en de beste strategie bedenken om het kwaad te verslaan.

Het kan ons hoop en vertrouwen geven dat we er zelf iets kunnen doen om het kwaad te bestrijden.

Opstaan, je mond opendoen, het onrecht bestrijden door te tekenen voor Amnesty
En nadenken voor je aan iets begint.

De Spanjaarden en de Catalanen zouden minder problemen hebben als ze de tijd hadden genomen om na te denken over de mogelijke gevolgen van hun beslissingen.

Beatrice de Graaf, een terrorismedeskundige ,beschreef laatst hoe de Kopten, een christelijke minderheid, het kwaad tegemoet traden.

Op Palmpasen gaan bommen af in kerken in Alexandrië en Tanta.

Vijfenveertig kerkgangers komen om en honderden raken gewond.

De kopten zochten de media op en gispten het falende beleid van de regering.

Maar ze deden nog iets anders. Ze hielden een processie voor de gevallen.

Ze noemden hun namen en droegen een houten kruis mee.

Ze vierden een liturgie van hoop en niet van angst. Ze hingen meer camera's op, maar richtten ook tekens op, het teken van het houten kruis, van hoop op het koninkrijk dat komen zal, dat koninkrijk van recht ,vrede en verzoening.

Mogen ook wij daaraan met volle overtuiging werken.